

Läisid. Temma olli esseite igga hommiko
läht su, täit wina wõtnud, monne aia pär-
rast kaht, wimaks kolm ja nelli, ja weel
ennam. Menda sai temmast aega möda
wimati keige surem joma-koer. Temma
õppetajal, kes, tedda tundis, olli halle meel
temma naese, ja laste parrast. Se püdis
tedda iggal wisil parrandada, ja nomis
tedda saggedaste, et temma nisuggust kur-
ja ja auutuma ammeti pididi mahha jätma.
Uksford kutsus kirriko isсанд tedda ennese
jure, ja pallus tedda sõbra wisil, et tem-
ma wõttaks ennast parrandada ja et ta
isseenñast, omma Maestjaommad Lapsed jo-
misse läbbi õñnetusse ja willetsusse siise ei
sataks. Kule Zuhhan, ütles temma: „min-
na ei ütle middagi sest, kui sinna monni-
ford sutäit wina wõttad, kui sa udduse
ja kälma ilmaga wäljas läid. Agga kui
sa igga päwal wina jood, siis teeb se
sulle kahjo. Wiin on kibbe ja kange:
teeb werd pallawaks, ja giab tedda wäg-

ga kangeste ihho sees jookkma, ja sest
tullerwad mitmesuggused haigusjed inni-
meste peäle. Sinna olled isje mulle õõl-
nud, et sa närp sõma olled, kui sa liaste
olled jonud. Sinno südda wallotab ja
põksab saggedaste, lultikmed wärriewad,
sinno pea on nõdraks ja uimaseks sanud,
ja mitmesuggused haigusjed on sulle jo-
misse läbbi tulnud. Minna ütlen sulle
selgeste, et sa mitte ennam ni mõislik
mees ei olle, sest aiast sadik, kui sa hak-
kasid wina joma. Ma kardan wägga, et
sa wimaks hulluks lähhäd, kui sa liga
jomist mahha ei jätta. Et sinno asiad
keik nurja lähhäwad, sedda sa nääd jo-
nisse. Zunkur ja kubjas on ikka sinno
kaela peäl. Keik kulla-rahwas hirtwitab
ja laitab sind, ja keik lapsed jookswad
sinno järrele ja sõimawad sind joma koe-
raks. Mõtle agga taggasi monda aega,
kui sa weel liaste ei jonud, kunda siis ig-